

Forslag

til

Lov om ændring af lov om anmeldelse af vejledende priser m. v.

Fremsat den 14. maj 1969 af *handelsministeren*.

§ 1.

I lov nr. 359 af 30. oktober 1968 om anmeldelse af vejledende priser m. v. foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, andet punktum, ophæves.

2. § 2 affattes således:

„§ 2. Monopoltilsynet kan give vejledende kalkulationsregler.

Stk. 2. Hvor særlige forhold gør det påkrævet, fastsætter monopoltilsynet for nærmere angivne varer eller ydelser:

a. at de den 30. juni 1969 eller senere gældende priser, takster eller honorarer i en periode af indtil 40 dage fra monopoltilsynets afgørelse ikke må overskrides,

b. at forhøjelse af priser, takster eller honorarer kun må ske efter nærmere af monopoltilsynet efter forhandling med den pågældende branche eller virksomhed givne kalkulationsregler.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 2 omfatter ikke løn- og arbejdsforhold samt priser, takster eller honorarer, der i henhold til lovgivningen skal godkendes af folketingets finansudvalg.“

3. I § 4, stk. 1, ændres „§ 2“ til: „§ 2, stk. 2;“.

4. I § 6 ændres „1. juli 1969“ til: „1. juli 1970“.

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. juli 1969.

Bemærkninger til lovforslaget.

Den 1. juli 1969 bortfalder den midlertidige, ekstraordinære prislovgivning, såvel loven om avancementstop af 21. november 1967, der senest blev ændret ved lov af 30. oktober 1968, som loven af 30. oktober 1968 om anmeldelse af vejledende priser m. v.

Da forslaget til loven om avancementstop blev fremsat i folketinget den 20. november 1967, udtalte den daværende handelsminister, at udformningen af et sådant avancementstop stærkt understregede nødvendigheden af lovens midlertidige gyldighed. Ligeledes blev det ved den seneste forlængelse af denne lov pointeret, at regeringen havde fundet det nød-

vendigt som en „overgangsforanstaltning“ at fremsætte forslag om en delvis videreførelse af den ekstraordinære prislovgivning.

Det midlertidige avancementstop har nu virket i mere end 1½ år — det længste uafbrudte tidsrum, vi her i landet har haft et pris- eller avancementstop — og man finder det ikke rimeligt eller i øvrigt forsvarligt, at et sådant avancementstop forlænges ud over 1. juli 1969.

Imidlertid er vi også nu i en situation, hvor man må imødesee en risiko for prisstigninger afhængig af udviklingen i efterspørgselen som følge af indkomststigninger og en forventet almindelig aktivitetsforøgelse.